

(इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णयाचा मराठी भाषेत अनुवाद)

मुंबई उच्च न्यायालयाच्या अधिकारितेतील

दिवाणी अपील अधिकारिता

लवाद अपील क्रमांक. ३/२०२५

सह

लवाद अपील क्रमांक. ३/२०२५

मधील

अंतरिम अर्ज क्रमांक १४३६/२०२५

मेसर्स सब डेव्हलपर्स थ्रू पार्टनर्स

...अपीलकर्ता

१) श्री. जोहर एच. झोजवाला

२) संजय शामजी गाला

विरुद्ध

मेसर्स विजय एंटरप्रायजेस थ्रू पार्टनर्स

१. श्री. बिपिन ब्रजलाल शाह आणि इतर

.... . उत्तरवादी

अपीलकर्ता. तर्फे श्री राजेश एस. दातार, सह द्रुती दातार, अक्षय जे. खंडारकर

उत्तरवादी तर्फे सचिन भवर यांच्या कडून निर्देश घेऊन श्री अनिलकुमार पाटील सह भाविक लालन (व्ही सी मार्फत), झील जैन, दिग्विजय पाटील.

न्यायमंच :- न्यायमूर्ती सोमशेखर सुंदरेसन

दिनांक : १६ जुलै २०२५

मौखिक न्यायनिर्णय :-

संदर्भ आणि वास्तविक पार्श्वभूमी:

१. लवाद आणि समेट अधिनियम, १९९६("कायदा") च्या कलम ३७ अंतर्गत दाखल केलेले अपील हे आहे. ज्यामध्ये २१ ऑक्टोबर २०२४ च्या आदेशाला ("आक्षेपित आदेशाला ") आव्हान देण्यात आले आहे, ज्याद्वारे कायद्याच्या कलम ८ अंतर्गत केलेला अपीलकर्त्याचा अर्ज विद्वान दिवाणी न्यायाधीश वरिष्ठ स्तर, कल्याण यांनी नाकारला.

२. उत्तरवादी, मेसर्स विजय एंटरप्रायझेस ("विजय ") यांनी 'धोणे कुटुंब' सोबत ३० एप्रिल २००४ रोजी ("विकास करार ") केला आणि त्यांच्या मालकीची मालमत्ता विकसित केली. अपीलकर्ता, मेसर्स सब डेव्हलपर्स ("सब ") यांनी २३ ऑगस्ट २००५ रोजी विजय सोबत ती मालमत्ता विकसित करण्यासाठी करार केला ("विषयातील करार").

३. खंड २३ (पृष्ठ ४५) मध्ये विषयातील करारात लवाद करार आहे हे सामान्य आहे. त्यानुसार, पक्षांनी मान्य केले आहे की विषय कराराच्या कोणत्याही अटी आणि शर्तीबद्दल किंवा त्या करारातील कोणत्याही तरतुदीच्या अर्थ लावण्याच्या बाबतीत किंवा

इतर कोणत्याही बाबी, कारण किंवा गोष्टींबद्दल, जरी त्यात समाविष्ट नसले तरीही किंवा अन्यथा त्या करारासाठी तरतूद केलेली नसली तरीही किंवा त्या कराराशी संबंधित नसली तरीही, त्यांच्यामधील सर्व वाद आणि मतभेद लवादाद्वारे सोडवले जातील.

४. विजयने २० जून २०१८ रोजी सब यांच्याशी वाद आणि मतभेदांबाबत विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांसमोर २०१८ चा विशेष दिवाणी खटला क्रमांक १८८ ("खटला १८८ ") दाखल केला. सब यांनी २३ ऑक्टोबर २०१८ रोजी कलम ८ अंतर्गत अर्ज दाखल केला. ज्या वेळी १८८ खटला दाखल करण्यात आला, त्या वेळी कल्याण डोंबिवली महानगरपालिका ("केडीएमसी ") यांना उत्तरवादी क्रमांक २ म्हणून दाखल केले होते. तथापि, मूळतः खटला १८८ मध्ये मागितलेल्या अनुतोषाचे स्पष्ट वाचन असे सूचित करते की ते प्रामुख्याने विषय करार रद्द करण्यासाठी आणि आणि खटल्याच्या जमिनीचा रिक्त आणि भौतिक ताबा विजयला देण्यासाठी होते.

५. २३ ऑगस्ट २००५ रोजी झालेल्या विषय करार आणि पॉवर ऑफ अटर्नीसह पक्षांमध्ये अंमलात आणलेले कागदपत्रे बेकायदेशीर आणि रद्दबातल घोषित करण्याची मागणी करण्यात आली आणि इतर विविध संबंधित आणि परिणामी अनुतोष मागण्यात आले. केवळ लवाद उपाय म्हणून, प्रार्थना कलम (आय) आणि (जे) मध्ये, पक्षांमधील

वाद चालू असताना केडीएमसीला दाव्याच्या मालमत्तेविरुद्ध कोणतीही कारवाई करण्यापासून कायमचे रोखण्याची मागणी करण्यात आली.

६. खटला १८८ मधील याचिकेत बराच काळानंतर १२ ऑगस्ट २०२४ रोजी केडीएमसीविरुद्ध अतिरिक्त अनुतोष मागवण्यात आले. तोपर्यंत कलम ८ अर्जावर निर्णय घेण्यात आला नव्हता.

आक्षेपित आदेश:

७. अखेर, जेव्हा कलम ८ अर्जाची सुनावणी विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांनी केली आणि त्यावर कार्यवाही केली तेव्हा आक्षेपित आदेशात असा निर्णय देण्यात आला की सब उर्वरित मोबदल्याची रक्कम अनिश्चित काळासाठी पुढे ढकलू शकत नाही. विनिर्दिष्ट अनुतोष, १९६३ च्या कलम २७ नुसार विजयला विषय करार एकतर्फीपणे रद्द करण्याचा अधिकार असल्याचे मानले गेले. म्हणून, विषय करार वैध आणि शेवटी रद्द करण्यात आला असल्याने, विषय करारांतर्गत वादांना लवादकडे पाठवण्यासाठी कोणताही लवाद करार टिकणार नाही.

८. आक्षेपित आदेशात असे म्हटले आहे की केडीएमसी विरुद्ध मागितलेले अनुतोष लवादाला लागू होणार नाहीत. अशा अनुतोष लवादाच्या कक्षेबाहेर

असतील आणि म्हणूनच असे मानले गेले की केडीएमसीने आरोप केल्याप्रमाणे पैसे न भरल्यामुळे आणि इतर उल्लंघनांमुळे केडीएमसीला दाव्याच्या मालमत्तेविरुद्ध कारवाई करण्यापासून लवाद रोखू शकत नाही . वरील निरीक्षणांसह, विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांनी कायद्याच्या कलम ८ अंतर्गत दाखल केलेला अर्ज नाकारला आणि खटला १८८ पुढे चालू ठेवण्याचा निर्देश दिला आणि हा वाद लवादाला लागू होणार नाही.

विश्लेषण आणि निष्कर्ष:

कलम ८ लागू करणे :-

१. पक्षांच्या विद्वान वकिलांचे म्हणणे ऐकून आणि त्यांच्या मदतीने अभिलेख वाचल्यानंतर, मी आक्षेपित आदेशाची तपासणी केली आहे. असे दिसून आले आहे की आक्षेपित आदेश करार रद्द करण्याच्या आणि त्याच्या वैधतेबद्दल तपशीलवार निष्कर्ष रद्द करतो. हे लक्षात घेण्यासारखे आहे की करार रद्द करण्याची सूचना २५ सप्टेंबर २०१७ रोजी जारी करण्यात आली होती; खटला १८८ २० जून २०१८ रोजी दाखल करण्यात आला होता; आणि कलम ८ अर्ज २३ ऑक्टोबर २०१८ रोजी दाखल करण्यात आला होता. म्हणूनच, २०१५ च्या

कायद्यातील सुधारणा २३ ऑक्टोबर २०१५ रोजी लागू झाल्यानंतर न्यायालयाच्या अधिकारक्षेत्राचा वापर करण्यात आला होता. म्हणून, कायद्याच्या कलम ८ ची सुधारित तरतूद सबने दाखल केलेल्या अर्जावर लागू करणे आवश्यक आहे. कलम ८(१) च्या लागू असलेल्या तरतुदी लक्षात घेण्याजोग्या आहेत आणि खाली दिल्या आहेत:-

८. पक्षांना लवादकडे पाठविण्याचा अधिकार जेथे लवाद

करार आहे:-

(१) ज्या न्यायिक प्राधिकरणासमोर लवाद कराराचा विषय असलेल्या एखाद्या प्रकरणाची कार्यवाही केली जाते, तो जर लवाद करारातील पक्ष किंवा त्याच्याद्वारे किंवा त्याच्या अंतर्गत दावा करणारी कोणतीही व्यक्ती वादाच्या त्याचे पहिले विधान सादर करण्याच्या तारखेनंतर लागू होत नसेल, तर सर्वोच्च न्यायालय किंवा कोणत्याही न्यायालयाचा कोणताही निर्णय, हुकूम किंवा आदेश असला तरी, पक्षांना लवादकडे पाठवेल - जोपर्यंत त्यांना असे आढळत नाही की प्रथमदर्शनी कोणताही वैध लवाद करार अस्तित्वात नाही. [भर दिला]

१०. जेव्हा कलम ८ अंतर्गत न्यायालयासमोर असा अर्ज दाखल केला जातो की वाद लवादाच्या अधिकारक्षेत्रात येऊ शकतात, तेव्हा न्यायालयाला दाव्याच्या विषयाची तपासणी करणे आणि त्याची तुलना ज्या लवाद कराराच्या अस्तित्वाचा दावा केला आहे त्याच्या विषयाशी करणे आवश्यक आहे. विशेषतः, खटला १८८ चा विषय विषयातील करार रद्द करणे होता. विषय कराराच्या कलम २३ मध्ये समाविष्ट असलेला लवाद करार ही एक विस्तृत तरतूद आहे जी विषय कराराच्या अर्थासह पक्षांमधील प्रत्येक वाद आणि फरक त्याच्या व्याप्तीमध्ये आणेल. एकदा असे आढळून आले की, प्रथमदर्शनी, लवाद करार अस्तित्वात आहे आणि न्यायिक प्राधिकरणासमोरील कार्यवाहीचा विषय लवाद करारात समाविष्ट आहे, तर न्यायिक प्राधिकरणाला कायद्याने पक्षांना लवादाकडे पाठवणे आवश्यक आहे.

११. एकमेव अट अशी आहे की वादाचे पहिले विधान करण्यापूर्वी पक्षाने लवाद करारासाठी अर्ज करणे आवश्यक आहे. सबने दाखल केलेला कलम ८ अर्ज या अंतिम मुदतीच्या आत होता हे सामान्य कारण आहे. माझ्या मते, विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांनी चौकशीची व्याप्ती लवाद कराराच्या अस्तित्वाची

तपासणी करण्यापुरती आणि खटला १८८ चा विषय लवाद करारात समाविष्ट होता का यापुरती मर्यादित ठेवली पाहिजे होती .

१२. कायद्याच्या कलम ८(१) मध्ये, दुरुस्तीनंतर, अशी तरतूद आहे की सर्वोच्च न्यायालय किंवा कोणत्याही न्यायालयाचा कोणताही निर्णय, हुकूम किंवा आदेश असला तरी, न्यायिक प्राधिकरणाने पक्षकाराला लवादकडे पाठवावे जोपर्यंत त्यांना असे आढळत नाही की प्रथमदर्शनी वैध लवाद करार अस्तित्वात नाही. सर्वोच्च न्यायालय किंवा इतर कोणत्याही न्यायालयाच्या कोणत्याही निर्णयासंदर्भात कायदेमंडळाने एक अविचल तरतूद समाविष्ट करण्याची आवश्यकता आता चांगल्या प्रकारे समजली आहे की ती या विषयावरील विविध निर्णयांना उद्देशून आहे. **सुकन्या होल्डिंग्स¹** मध्ये घोषित केलेल्या निर्णयापासून पासून वेगळे होण्याची आवश्यकता भासली गेली, ज्यामध्ये असे म्हटले होते की जर कारवाईच्या कारणात अनेक मुद्दे समाविष्ट असतील, ज्यापैकी एक लवादचा समावेश असेल, तर वेगळे करता येणार नाहीत आणि म्हणून, न्यायिक मंचाने अशा कार्यवाही सुरू ठेवाव्यात ज्यामुळे अन्यथा लवाद लागू होईल. २०१५ च्या २४६ वा सुधारणांना कारणीभूत ठरलेल्या कायदा आयोगाच्या अहवालात विशेषतः असे सूचित केले गेले होते की कलम ८ मधील

1 सुकन्या होल्डिंग्स प्रा. लि. वि. जयेश एच. पंड्या आणि एनआर – (२००३) ५ एस सी सी सी ५३१

दुरुस्तीचा उद्देश सुकन्या होलिंग्जमधील कायद्याच्या घोषणेपासून दूर जाण्याचा होता.

१३. लागू करावयाच्या मानकातील फरकामुळे अशी स्थिती निर्माण झाली की न्यायिक प्राधिकरणाने लवाद कराराच्या अस्तित्वावर (किंवा अनुपस्थितीवर) निष्कर्ष काढला पाहिजे. न्यायिक प्राधिकरणासमोरील कार्यवाहीच्या विषयाची तुलना लवाद कराराच्या विषयाशी केली पाहिजे. जर दोन्ही समान असतील, तर न्यायालय पक्षांना लवादकडे पाठवण्यास बांधील आहे.

आक्षेपित आदेशातील क्रमाने कथित कारणे:

१४. आक्षेपित आदेशातील तर्क परिच्छेद ९ आणि १० मध्ये समाविष्ट आहे, जे खाली नमूद केले आहे. :-

“९ अभिलेख वाचले. दोन्ही बाजूंचे म्हणणे ऐकले. करारात कराराच्या वेळे बाबत स्पष्टपणे नमूद केलेले नसले तरी, विकासक अनिश्चित काळासाठी उर्वरित मोबदल्याची रक्कम पुढे ढकलू शकत नव्हता. विशिष्ट सवलत कायद्याच्या कलम

२७ नुसार विरोधकांनी करार रद्द करण्याची नोटीस बजावली, करार रद्द करणे हे एकतर्फी असू शकते. कलम २७ (१)(अ) आणि (ब) मध्ये नमूद केलेल्या कारणांमुळे पक्षांच्या संमतीशिवाय करार रद्द केला जाऊ शकतो आणि न्यायालयाची कोणतीही मदत आवश्यक नाही हे निश्चित आहे. करार वैधपणे रद्द करण्यात आला आहे असे घोषित केल्यामुळे, न्यायालय पक्षाच्या बाजूने अधिकार निर्माण करत नाही. पक्षाने केलेल्या रद्दीकरणाची वैधताच त्याने ठरवली. वाजवी वेळेत विचार न केल्यास करार विरोधकांकडून एकतर्फी रद्द केला जाऊ शकतो. म्हणून विकास करार स्वतः अस्तित्वात नाही जो एकतर्फी आहे. त्यामुळे मध्यस्थीचा संदर्भ घेण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही.

“१०. करार रद्द करण्याची सूचना देऊन विरोधकांनी करारातील त्यांच्या भागाचे पालन करण्यास नकार दिला आहे. परंतु आजपर्यंत अर्जदाराने कराराच्या विनिर्दिष्ट अनुतोषची मागणी केलेली नव्हती. सदर सवलत आधीच मर्यादेमुळे प्रतिबंधित आहे. कराराच्या विनिर्दिष्ट अनुतोषची अंमलबजावणी करण्यासाठी लवादाचा वापर केला जाऊ शकत नाही. खटल्याच्या मालमत्तेच्या लिलावासाठी दखल घेण्यापासून रोखण्यासाठी विरोधक के.डी.एम.सी. विरुद्धही दिलासा मागत आहेत. सदर मुद्द्यावर लवादाकडून सुनावणी करता येणार नाही. वर चर्चा केलेली सर्व कारणे लक्षात घेता, खटल्याचा दावा लवादाकडे पाठविण्याचा प्रश्नच उद्भवत नाही. म्हणून, अर्ज नाकारला जाऊ शकतो. त्यानुसार खालील आदेश पारित केला जातो.

[भर दिला]

१५. मला असे आढळून आले आहे की कलम ८ च्या व्याप्तीवर आणि ते प्रकरणातील तथ्यांवर कसे लागू केले जाते यावर कोणतीही चर्चा नाही. केडीएमसीच्या विनिर्दिष्ट अनुतोषाशी संबंधित खटला १८८ मध्ये नवीन अर्ज आणण्यासाठी याचिकेत केलेली दुरुस्ती केवळ १२ ऑगस्ट २०२४ रोजीच लागू झाली. केडीएमसीच्या घटकाची चर्चा केवळ पारित होण्यामध्येच करते. मुख्य निष्कर्ष मूलभूतपणे या प्रस्तावावर आधारित आहे की विषय करार वैधपणे रद्द करण्यात आला होता आणि रद्द केल्यानंतर, त्यात समाविष्ट असलेला लवाद करार टिकणार नाही.

१६. त्याशिवाय, आक्षेप घेतलेला आदेश विषय कराराच्या समाप्तीवरील ठाम निर्णायक निष्कर्षामध्ये खोलवर जातो; विनिर्दिष्ट अनुतोषावरील कोणताही दावा मर्यादेने प्रतिबंधित होता का; आणि तो समाप्ती परवानगीयोग्य होता, समाप्तीच्या गुणवत्तेवर वैध असल्याचे घोषित करण्याच्या सीमेवर. जेव्हा वापरण्यात येणारे अधिकार क्षेत्र कायद्याच्या कलम ८ अंतर्गत होते तेव्हा असा दृष्टिकोन अजिबात अनुमत नाही.

लवाद करार टिकून राहण्याची समाप्ती:

१७. लवाद करार संपुष्टात आल्यावरही टिकेल या सुव्यवस्थित कायद्याच्याही विरुद्ध हा आदेश आहे. कोणताही करार ज्यामध्ये तो समाविष्ट आहे, आणि पक्षांमधील वाद आणि मतभेद लवाद कराराद्वारे नियंत्रित केले जातील. या तत्त्वाचा पाया कलम १६(१) (अ) आहे, जो खालीलप्रमाणे आहे:

१६. लवाद न्यायाधिकरणाची तिच्या अधिकारक्षेत्रावर निर्णय देण्याची क्षमता.—

(१)लवाद न्यायाधिकरण स्वतःच्या अधिकारक्षेत्रात निर्णय देऊ शकते, ज्यामध्ये लवाद कराराच्या अस्तित्वाबाबत किंवा वैधतेबाबत कोणत्याही आक्षेपांवर निर्णय देणे समाविष्ट आहे, आणि त्या उद्देशाने,-

(अ) कराराचा भाग असलेला लवाद कलम कराराच्या इतर अटींपासून स्वतंत्र करार म्हणून मानला जाईल; आणि

(ब) करार रद्दबातल असल्याचा लवाद
 न्यायाधिकरणाचा निर्णय, न्याय्यरित्या लवाद
 कलमाची अवैधता आणणार नाही.

[भर दिला]

१८. म्हणून, जरी विषय करार वैधपणे संपुष्टात आणला गेला तरी, कलम २३ मधील लवाद करार टिकून राहील. म्हणून, पक्षांमधील वाद, ज्यामध्ये समाप्तीशी संबंधित वाद समाविष्ट आहेत, ते लवादयोग्य असतील. विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांनी फक्त लवाद कराराचे अस्तित्व आणि खटला १८८ मधील विषयवस्तू लवाद कराराच्या व्याप्तीमध्ये समाविष्ट आहे की नाही याचा विचार करायला हवा होता. जरी विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांचा असा विचार होता की विषय करार रद्द करण्यात आला आहे, तरीही तो लवाद करार टिकला नाही असा निष्कर्ष परत करू शकला नसता.

१९. परिणामी, माझे असे मत आहे की आक्षेपित आदेश टिकू शकत नाही. आक्षेपित आदेशाने खटला १८८ च्या अगदी विषयवरच निर्णय देण्यास सुरुवात केली आहे, जो विषय करार रद्द करण्याचा होता. जर दाव्यातील वादी विजयने

समाप्तीची पुष्टी करण्यासाठी आणि न्यायालयाने वैध म्हणून घोषित करण्यासाठी विनंती केली असती, तर तो अंतिम अनुतोष असेल जो तो मागेल, ज्यासाठी खटला चालवावा लागेल. कदाचित विद्वान दिवाणी न्यायाधीशांचा हेतू असा होता की प्रथमदर्शनी, समाप्ती वैध होती.

२०. तथापि, वर नमूद केलेल्या कारणांमुळे, त्याचा लवाद कराराच्या अस्तित्वाशी काहीही संबंध राहणार नाही. कलम ८ अंतर्गत अर्जाचा विचार करताना, न्यायालयाने लवाद कराराच्या अस्तित्वाची तपासणी केली पाहिजे. लवाद करार अस्तित्वात नाही असा आक्षेपित आदेशातील निष्कर्ष हा विषय करार, कथितपणे, वैधपणे आणि निर्णायकपणे रद्द केल्यावर आधारित आहे. हा निष्कर्ष लवाद कायद्याच्या मूलभूत तत्त्वाच्या विरुद्ध आहे - की लवाद करार ज्यामध्ये तो समाविष्ट आहे तो संपुष्टात येईल.

२१. केडीएमसीविरुद्ध मागितलेल्या अनुतोषांच्या घटकांबद्दल, ज्याचा लवादात पाठपुरावा करणे अशक्य असल्याचे म्हटले जाते, तेव्हा विजयने केडीएमसीच्या कृतींना आव्हान देण्यासाठी आणि केडीएमसीविरुद्ध दिलासा मिळविण्यासाठी उपलब्ध असलेल्या विविध मार्गांचा पर्याय निवडला होता. खटला सुरू झाल्यानंतर सहा वर्षांनी, केडीएमसीविरुद्ध ठोस अर्ज जोडण्यात आल्याने, सहा

वर्षापूर्वी दाखल केलेला कलम ८ अर्ज कमकुवत होणार नाही. खटला १८८ हा विषय कराराच्या वैध समाप्तीच्या अंतिम घोषणात्मक अनुतोषसाठी होता आणि लवाद करार विषय करारात समाविष्ट आहे. विषय कराराचा अर्थ लावणे ज्यामध्ये तो वैधपणे समाप्त झाला आहे की नाही हे स्पष्टपणे लवाद कार्यवाहीच्या क्षेत्रात येते.

निष्कर्ष आणि खर्च:

२२. परिणामी, आक्षेपित आदेशाच्या परिच्छेद ९ आणि १० मधील विश्लेषण पूर्णपणे असमर्थनीय आहे आणि ते टिकत नाही. आक्षेपित आदेश चुकीचा आहे आणि तो रद्द केला जाऊ शकतो.

२३. विजयचे विद्वान वकील असे सादर करतात की या अपीलाच्या प्रलंबित काळात, सबने विषय करारातील त्यांचे अधिकार एका तृतीय पक्षाला, म्हणजेच नेहा डेव्हलपर्सला विकण्याचा प्रयत्न केला आहे. असा तृतीय पक्ष लवाद कराराचा पक्ष नाही आणि परिणामी, युक्तिवाद असा आहे की, आक्षेपित आदेशामधील मजकुराची पर्वा न करता, नेहा डेव्हलपर्सच्या हितसंबंधांना धक्का पोहोचवणारा वाद लवादद्वारे निकाली काढता येत नाही. दुसरीकडे, सबचे विद्वान वकील असे सादर करतात की अपीलाच्या प्रलंबित काळात विजयने इतरही

कृती केल्या आहेत. त्यांच्या मते, धोणे कुटुंबाने विजयला दिलेल्या पॉवर ऑफ अटर्नीवर कारवाई करण्याचा दावा करत विजयने स्वतःच्या बाजूने एक पुष्टीकरण करार केला आहे.

२४. हे सर्व आरोपित आदेशानंतरच्या गुणवत्तेचे आणि घडामोडींचे पैलू आहेत, ज्यांचा या न्यायालयाच्या आरोपित आदेशाच्या वैधतेचा विचार करण्याच्या आणि कलम ८ अंतर्गत अर्ज रद्द करणे वैध होते की नाही हे तपासण्याच्या उद्देशाने कोणताही संबंध नाही. हे अपीलीय अधिकार क्षेत्र आहे. पहिल्यांदाच एखाद्या गोष्टीचा सामना करणाऱ्या मंचाच्या अनुपस्थितीत, त्यानंतरच्या घटनांच्या परिणामांवर भाष्य करणे या न्यायालयाने योग्य ठरणार नाही . कोणत्याही नवीन घडामोडींमुळे पक्षांना कारवाईच्या कारणाचे नवीन घटक सादर होऊ शकतात आणि कायदानुसार, सल्ला दिल्याप्रमाणे अशी कारवाई करण्यासाठी त्यांना त्यांच्या स्वतःच्या योजना आणि कायदा, करार आणि समानतेतील अधिकारांवर सोडले जाते.

२५. माझे अधिकार क्षेत्र अपील तरतुदीचा एक भाग असल्याने, येथे समाविष्ट असलेले विश्लेषण हे आरोपित आदेशाची वैधता तपासण्याच्या उद्देशाने त्याच्या

प्रासंगिकतेपुरते मर्यादित आहे. या अपीलाच्या उद्देशाने, मी स्वतःला आक्षेपित आदेशाची वैधता तपासण्यापुरते मर्यादित केले आहे.

२६. हे सांगण्याची गरज नाही की या निकालातील काहीही प्रकरणाच्या गुणवत्तेवर मत व्यक्त करत नाही. खरं तर, या निकालाचा पाया असा आहे की आरोपित आदेशाने गुणवत्तेवर भाष्य करण्यात गंभीर चूक केली आणि तीही अशा पैलूवर जो खटल्यात अंतिम अनुतोष देण्याचा विषय होता, आणि त्याहूनही वाईट म्हणजे, त्या टिप्पणीला कलम ८ अर्ज नाकारण्याचा आधार बनवला. या निकालाच्या उद्देशांसाठी पुनरावलोकनाची व्याप्ती कलम ८(१) च्या दृष्टीने मर्यादित आहे, म्हणजेच कायद्याच्या कलम ३७ सह वाचलेल्या दाव्याच्या विषयाशी संबंधित लवाद कराराच्या अस्तित्वाची प्रथमदर्शनी तपासणी करणे.

२७. या निकालात समाविष्ट असलेल्या कोणत्याही गोष्टीचा उद्देश विजयच्या केडीएमसी किंवा नेहा डेव्हलपर्सविरुद्ध कायद्याने उपलब्ध असलेल्या मंचावर दिलासा मागण्याच्या अधिकारांवर आघात करणे नाही. आक्षेपित आदेश, त्याच्या अटीनुसार, असमर्थनीय आहे आणि त्या कारणास्तव तो रद्द करण्यात आला आहे. विजयला कायद्याने उपलब्ध असलेल्या इतर कोणत्याही कारवाईचा या निकालात उल्लेख करण्याचा हेतू नाही.

२८. वरील निरीक्षणांसह, आक्षेपित आदेश रद्द करण्यात आला आहे. या अपीलातील निकाल आणि पक्षकारांच्या वर्तनाचा विचार करता, मला असे निदर्शनास आले आहे की खर्चाची आवश्यकता नाही. त्यामुळे खर्चा बाबत आदेश नाही.

२९. या आदेशानुसार करावयाच्या सर्व कृती या न्यायालयाच्या वेबसाइटवर उपलब्ध असलेली डाउनलोड केलेली प्रत मिळाल्यानंतर केल्या जातील.

[न्यायमूर्ती सोमशेखर सुंदरेसन]

अस्वीकरण

या न्यायनिर्णयाचा मराठी भाषेतील या अनुवादाचा वापर हा पक्षकारास त्याच्या/ तिच्या मातृभाषेमध्ये त्याचा अर्थ समजून घेण्यापुरताच मर्यादित राहील आणि त्याचा इतर कोणत्याही कारणाकरिता वापर करता येणार नाही तसेच इंग्रजी भाषेतील न्यायनिर्णय हाच सर्व व्यावहारिक आणि कार्यालयीन वापराकरिता विश्वसनीय असेल आणि तोच त्यातील आदेशाच्या निष्पादन आणि अंमलबजावणी करता वैध मानला जाईल.